

به دلیل کاهش سطح فتوستروم و ناکارآمدی برگ‌ها در اثر این عوامل بیمارگر، میزان محصول کاهش می‌یابد. این لکه‌های بیماری‌زا بر روی پگک‌ها نیز تاثیر گذاشته و سبب محدودیت انتقال مواد غذایی به بذرهای می‌شود. خسارت ۱۰ تا ۵۰ درصدی گیاهان در این زراعت در تمامی مناطق جهان به خصوص در اراضی تحت کشت این محصول در استرالیا، مناطق جنوبی امریکا، مناطق ساوانا در نیجریه، غنا، برخی دیگر از مناطق آفریقا، کنگو و غرب آفریقا، صحرای جنوب آفریقا، مالای، مناطق جنوبی آسیا مانند هند، پاکستان، بنگلادش و نپال رایج می‌باشد.

در زمان بارندگی‌های ابتدای فصل و نزدیک به زمان رسیدگی بادام‌زمینی در بخش‌های شمالی ویتنام لکه‌برگی‌ها می‌توانند خسارت زیادی را نسبت به مناطق جنوبی این کشور که خسارت، عمدتاً در مراحل اولیه رشد محصول می‌باشد، داشته باشند. یکی از آزمایشات دقیق ارزیابی خسارت بیماری، محاسبه درصد ریزش برگ از چهار گره بالای ساقه اصلی و تعیین مقیاس آلودگی روی برگ‌ها است. در کنار خسارت ناشی از این عوامل بیمارگر به دانه و بذر بادام‌زمینی، علوفه آنها برای استفاده از حیوانات اهلی نیز تا حد زیادی تحت تاثیر قرار خواهد گرفت. زمانی که بیماری لکه‌برگی بادام‌زمینی با قارچ عامل زنگ *Puccinia arachidis* نیز ترکیب خسارت بیشتری به محصول وارد خواهد شد (شکل ۱). لذا خسارت ناشی از لکه‌برگی حاصل از بادام‌زمینی از فصلی به فصلی دیگر و از منطقه‌ای به منطقه دیگر متغیر است و نوع سیستم‌های کشت و شرایط آب و هوایی بر آن نیز موثر می‌باشد.

علامت خسارت لکه‌برگی

علامت خسارت ناشی از *Puccinia arachidis*

شکل ۱

در مورد دما نیز وضع به همین منوال است و در صورت بالا بودن دما، بذرهای سریع‌تر زوال می‌یابند. تغییرات مختلف بیوشیمیایی و متابولیکی از جمله تغییر در اسید چرب و پراکسیداسیون لیپید، اختلال در فعالیت‌های تنفسی، تخلیه ذخایر غذایی، محرومیت غذایی سلول‌های مریستمی و اختلال در سازوکارهای مسئول تحریک جوانه‌زنی، در طی فرآیند زوال بذر رخ می‌دهد که نتیجه‌نهایی آن کاهش قدرت جوانه‌زنی و نمو بذر است.

مهندس علی زمان میرآبادی

رئیس مجتمع تحقیقات کاربردی و تولید بذر

شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی

بیماری‌های بادام‌زمینی

مدیریت بیماری‌ها

خسارت و پراکنش بیماری لکه‌برگی بادام‌زمینی

قسمت ۷

لکه‌برگی بادام‌زمینی اولین بار توسط Berkeley از امریکا در سال ۱۸۷۵ میلادی گزارش گردید. سپس Woodroof در سال ۱۹۳۳ تفاوت‌های دو بیماری ELS و LLS را شرح داد (این دو بیماری در شماره قبل این خبرنامه تشریح کرده است). بیماری‌های مذکور تقریباً در تمامی مناطق کشت بادام‌زمینی گزارش شده است. هر دو بیماری در یک منطقه معمولاً قابل مشاهده هستند و بر حسب میزان حساسیت واریته گیاهی و شرایط اقلیمی ممکن است یکی از این دو عامل بیمارگر رایج‌تر باشد.